

ת"פ 32796/11/18 - מדינת ישראל, המאשימה נגד ראשד אלטלאקה - נוכח, הנאשם

בית משפט השלום בקריית גת

20 ינואר 2020

ת"פ 32796-11-18 מדינת ישראל נ' אלטלאקה
בפני כב' השופטת נגה שמואלי-מאיר, סגנית הנשיא
מדינת ישראל - המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד רעות בונה-ז'ורנו - נוכח
נגד
ראשד אלטלאקה - נוכח - הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד ציקי פלדמן - נוכח

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של **הסעת שוהה בלתי חוקי**, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**").
2. כפי הנטען בכתב האישום המתוקן, ביום 08.11.2018 בסמוך לשעה 11:22, על כביש 35 בסמוך לתחנת דלק "סד"ש", הסיע הנאשם שלא כדין ברכב (מסוג "טולדו", מ.ר. 4034356) תושב זר (מר מוחמד אלקסיה, ת.ז) שאינו תושב ישראל ואשר אינו רשאי לשהות בה.
3. במסגרת הסדר הטיעון, הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש ואולם, הוסכם כי עובר להשמעת הטיעונים לעונש יופנה הנאשם לשירות המבחן, תוך שההגנה ביקשה כי שירות המבחן יתייחס לשאלת הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם.
4. בעניינו של הנאשם **התקבלו שני תסקירים מאת שירות המבחן**, בסופם המלצה להימנע מהשתת מאסר, הן לריצוי מאחורי סורג ובריח והן לריצוי בעבודות שירות. חלף עונש זה, הומלץ לגזור על הנאשם צו של"צ בהיקף של 150 שעות, צו מבחן למשך שנה, ולהורות על הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו.
5. בתסקירים האמורים עומד שירות המבחן על קורות חייו וח"י משפחתו של הנאשם, על מאפייניו האישיותיים, יחסו לעבירה, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש, שאליהם אתייחס בהמשך.
6. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות** אשר הוגשה ביום 10.12.2019, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.
7. למען שלמות התמונה יצוין, כי בתיק זה החלו להישמע הראיות עד שביום 10.07.2019, ולאחר שמיעת עדותו של

השוהה הבלתי חוקי, הצדדים הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו הנאשם הודה והורשע בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן. כמו כן, הטיעונים לעונש נשמעו בשני מועדים שונים, תוך שבית המשפט סבר כי יש מקום בעניינו של הנאשם בקבלת תסקיר משלים וחוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות.

ב. טיעוני הצדדים

5. בטיעוניו לעונש, עמד בא כוח המאשימה על הערכים המוגנים שבהם פגע הנאשם ועל הסכנות הטמונות במעשיו. כמו כן, לאור עברו הפלילי של הנאשם והמאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו ובהיעדר פירוט בדבר הליך טיפולי שעבר הנאשם במסגרת התיק העיקרי, הלה התנגד להמלצות שירות המבחן.
6. אשר לעמדה העונשית, בא כוח המאשימה טען כי במקרה הנדון ראוי לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין- 14 חודשים מאסר בפועל וענישה נלווית. לאור העובדה כי הנאשם טען בשירות המבחן כי עסק בתחום הסעת שוהים בלתי חוקיים בשכר (ומכאן שההסעה שבמוקד כתב האישום אינה בגדר הסעה ספוראדית); ובהינתן העובדה כי שאיפתו של הנאשם להשתלב בלימודים אקדמאיים הינה ערטילאית, טען התובע כי אין מקום לחרוג בעניינו של הנאשם לקולא בשל שיקולי שיקום, כהמלצת שירות המבחן, וכי יש להשית עליו עונש המצוי ברף הבינוני של המתחם האמור (את עמדתה העונשית האמורה, תמכה המאשימה בפסיקה אשר הוגשה לעיונו של בית המשפט).
7. מנגד, באת כוח הנאשם טענה כי המתחם ההולם במקרה הנדון נע מצו של"צ ברף התחתון ועד למספר חודשים מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, ברף העליון. לשיטתה, לנוכח חלוף הזמן והתסקירים החיוביים, יש להשית על הנאשם עונש המצוי בתחתיתו של מתחם זה. עוד ציינה ההגנה כי ככל שבית המשפט יקבל את מתחם העונש לו עתרה המאשימה אזי יש לסטות הימנו לקולא משיקולי שיקום.
8. בעניין זה, הסנגורית הפנתה לאמור בתסקירי שירות המבחן, וציינה כי מאז הרשעתו האחרונה הנאשם עבד במגוון עבודות ובהן הסעת תושבי שטחים, ואולם, הסנגורית הדגישה כי הנאשם הסיע אך ורק תושבי שטחים בעלי אישורי כניסה לישראל. עוד ציינה הסנגורית כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו ובפרט על כך שלא בדק את אישור הכניסה לעומקו. עוד הפנתה הסנגורית להתרשמותו של השירות לפיה הנאשם מבין את חומרת מעשיו, הפיק לקחים מההליך המשפטי וכי זה חידד עבורו גבול ברור להתנהגות. עוד במסגרת זו, הסנגורית הפנתה להמלצת שירות המבחן להימנע מהשתת עונש מאסר ולהורות על הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו, ולנימוק כי הלה שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן. לטענתה, שיקול זה מקבל משנה תוקף במקרה הנדון, בשעה שמדובר בנאשם בעל שאיפות נורמטיביות בתחומי חיו השונים ובכלל זה בכל הנוגע לעתידו התעסוקתי, המקצועי והאקדמי, ובשעה שהוגש בעניינו תסקיר חיובי. גם הסנגורית ביקשה לתמוך את עמדתה זו באסופת פסיקה שהוגשה לעיונו של בית המשפט.
9. הנאשם אשר ניצל את "זכות המילה האחרונה", מסר כי הוא לוקח אחריות על מעשיו, כי נתרם מההליך הטיפולי במסגרת שירות המבחן, וכי הוא מבקש להגשים את שאיפותיו האקדמיות. בסוף דבריו ביקש הנאשם כי בית המשפט יתחשב בו לעניין העונש.

דין והכרעה

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

10. אשר לקביעת מתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, זו תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
11. **הערכים המוגנים שנפגעו** כתוצאה ממעשיו של הנאשם הינם זכותה הריבונית של מדינת ישראל לקבוע את זהות הבאים בשעריה. כך גם, בעצם ביצוע העבירה פגע הנאשם בזכותם של אזרחי המדינה לביטחון. שכן, אף אם מעשיו של הנאשם נעדרו מניע בטחוני כזה או אחר, הרי שאין הוא יכול לדעת באופן אפרורי מהי מטרת כניסתו לארץ של אותו שוהה בלתי חוקי שהוא הסיע ברכבו (ראו בעניין זה, למשל, רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, (12.02.2006)).
12. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** כתוצאה ממעשיו של הנאשם הינה ממשית. אמנם, המדובר בהסעת שוהה בלתי חוקי אחד שאינו מקים את הנסיבות המחמירות הקבועות בחוק הכניסה לישראל, אך לא ניתן להתעלם מכך שהפגיעה בערכים המוגנים הנגרמת כתוצאה מהסעתו של שוהה בלתי חוקי אחד, אף היא טומנת בחובה פוטנציאל מסוכנות גבוה.
13. בבחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לקולא לכך שאין כל אינדיקציה בכתב האישום המתוקן, לפיה הנאשם קיבל תמורה כלשהי עבור הסעת השוהה הבלתי חוקי. עוד ולקולא, נלקחה בחשבון העובדה כי אין אינדיקציה בעובדות כתב האישום לכך שהנאשם הסיע את השוהה הבלתי חוקי מתחומי הרשות הפלסטינאית לתוך תחומי המדינה. אף שאין להקל ראש בעבירה בה הורשע הנאשם ובמעשיו, הרי שאין דין הסעת שוהים בלתי חוקיים בתוך תחומי המדינה כדין הסעתם מחוץ לגבול פנימה. המקרה האחרון חמור יותר, ולו משום שיש בו סיוע ממשי לשוהה הבלתי חוקי לעבור את עבירת הכניסה לישראל שלא כדין.
14. בנוסף לכל אלה, יש לציין כי אין כל אינדיקציה לפיה כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם נזק ממשי כלשהו. בכל הנוגע לנזק הפוטנציאלי, הרי שעמדתי זה מכבר על הסכנות הטמונות בביצוע עבירה ממין זה שבה הורשע הנאשם. לצד אלה, יש לציין כי לנאשם לא מיוחסות עבירות נלוות, ולא נטען כי הלה נהג בצורה פרועה או ניסה להתחמק משוטרים. בנקודה זו יש גם לציין, כי אין בעובדות כתב האישום המתוקן כדי ללמד שלביצוע העבירה קדם תכנון מוקדם על ידי הנאשם.
15. בהתאם לפסיקתו של בית המשפט העליון, נודעת לעבירת הסעת שוהים בלתי חוקיים (בדומה לעבירות ההעסקה וההלנה), חומרה יתרה בהשוואה לעבירת הכניסה שלא כדין. כך למשל, ברע"פ 3173/09 **פארגין נ' מדינת ישראל**, (05.05.2009), נאמר לגבי המסיעים, המלינים והמעסיקים כי חטאתם עולה על זו של השוהים הבלתי חוקיים, "**שכן חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמהם**" (ראו בעניין זה גם: רע"פ 5198/01 **ח'טיב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נו(1) 769 (2001)). בהתאם לתפיסה זו, מצא המחוקק להחמיר בעונשים המושגים על המסיעים ברכב תושב זר השוהה בישראל שלא כדין מאלו המושגים על השוהים הבלתי חוקיים, והעמידו על שנתיים.
16. ואכן, **סקירת הפסיקה הנוהגת**, מעלה כי במקרים בהם דובר בנאשמים שהורשעו בעבירה אחת של הסעת שוהה בלתי חוקי, בדרך כלל, נקבעו מתחמי ענישה הנעים בין מאסר מותנה לבין 10 חודשים מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח. מתחמי הענישה אשר נקבעו בכל מקרה ומקרה, תלויים במידה רבה בשאלות כגון האם הנאשם קיבל תמורה

בעד ביצוע העבירה; האם ההסעה הייתה מתחומי שטחי הרשות הפלסטינאית לתוך שטחי המדינה או שמא בתוך תחומי המדינה בלבד; מה מספר השהים הבלתי חוקיים שהוסעו; והאם לעבירה נלוותה נהיגה מסוכנת. כך גם, מטבע הדברים, העונשים שנגזרו על הנאשמים משתנים ממקרה למקרה, בהתאם לנסיבות שונות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ובכללן עברם הפלילי ויתר מאפייניהם האישיים.

17. להלן מספר פסקי דין שיש בהם כדי ללמד אודות מדיניות הענישה עליה עמדתי לעיל: רע"פ 1119/18 **מוחמד חסן נ' מדינת ישראל** (09.05.2018); ת"פ (שלום י-ם) 34876-01-18 **מדינת ישראל נ' מוחמד קיח'יה** (25.09.2019); ת"פ (שלום י-ם) 26529-09-17 **מדינת ישראל נ' חאלד אלהוא** (06.11.2019); ת"פ (שלום י-ם) 45200-09-17 **מדינת ישראל נ' רג'דה אבו חמאד** (11.09.2019); ת"פ (שלום רמ') 39792-08-17 **מדינת ישראל נ' עטיה אלטראבין** (02.10.2019); ת"פ (שלום י-ם) 42517-08-17 **מדינת ישראל נ' באסל בחיץ חמאד** (11.09.2019).

18. למען שלמות התמונה יצוין, כי ברי שישנם מקרים בהם בתי המשפט הסתפקו במקרים דומים בהשתת עונשים בדמות מאסר מותנה, בין אם לצד צו של"צ ובין אם לאו. אולם בדרך כלל, דובר שם בנאשמים נעדרי עבר פלילי אשר האירוע אינו מאפיין את התנהלותם, או בעלי נסיבות אישיות ייחודיות כגון מצב בריאותי רעוע, אי התאמה לביצוע עבודות שירות בשל מצב נפשי קשה ועוד (ראו בעניין זה, למשל: ת"פ (שלום י-ם) 26529-09-17 **מדינת ישראל נ' חאלד אלהוא** (06.11.2019); וכן ת"פ (שלום י-ם) 45200-09-17 **מדינת ישראל נ' רג'דה אבו חמאד** (11.09.2019)).

19. לבסוף, לא נעלמה מעיני גם הפסיקה שהוגשה לעיוני מטעמם של באי כוח הצדדים, ובהחלט היה בה כדי להאיר את עיניו של בית המשפט. יחד עם זאת, הדבר נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות. עוד אציין, כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה מתייחסת לביצוע עבירות בנסיבות מחמירות יותר, אשר אינן הולמות את נסיבות ביצוע העבירה בה הורשע הנאשם. כך לדוגמא, בעפ"ג (מחוזי י-ם) 52639-03-14 **ג'האד זג'ל נ' מדינת ישראל** (26.05.2014), אליו הפנתה המאשימה, המדובר היה בצירוף של שלוש עבירות של הסעת שוהה בלתי חוקי, אשר בכולן עסקינן בהסעת יותר משוהה בלתי חוקי אחד, ובאחד התיקים הנאשם שם אף הסיע **אחד עשר שוהים בלתי חוקיים**. ברי כי מקרים אלה אינם דומים לעניינו של הנאשם שלפניי. עוד לא נעלמה מעיני הפסיקה אליה הפנתה בא כוח הנאשם, על פיה ישנם מקרים דומים בהם מצאו בתי המשפט להורות על הארכת המאסרים המותנים (ת"פ (שלום ק"ג) 972-05-14 **מדינת ישראל נ' המאם טללקה** (16.11.2016), ת"פ (שלום פ"ת) 16459-12-09 **מדינת ישראל נ' אליהו מדמוני** (24.02.2013)).

20. על כל פנים, וזאת חשוב להדגיש, נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים, לכאן או לכאן, ממנעד הענישה שהוצג לעיל. ועדיין, דומני כי הפסיקה שהוזכרה היא-היא המייצגת נכונה את מדיניות הענישה הנוהגת. עוד ראוי להזכיר, כי ממילא גם לאחר תיקון 113 הענישה נותרה אינדוידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו (ראו והשוו, ע"פ 433/89 **ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל**, (05.05.2009)). לבסוף, גם ראוי להזכיר כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה, ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (25.06.2013)).

21. בהתחשב בכל האמור לעיל, ובשים לב לכך שמצד אחד, הנאשם לא קיבל כל תמורה בעד ביצוע העבירה, וכי לא

נלוו לה עבירות נוספות, ולכך שלא נטען כי ההסעה הייתה מתחומי שטחי הרשות הפלסטינאית לתוך שטחי המדינה, ומצד שני, מבלי להתעלם מכך שהנאשם הסיע ברכבו תושב זר השוהה בישראל שלא כדין - **הריני לקבוע כי מתחם העונש ההולם במקרה הנדון ינוע בין מאסר מותנה ל- 6 חודשים מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות.**

ד. שאלת הסטייה לקולא מהמתחם והארכת המאסר המותנה

22. נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בן 4 חודשים שהוא בר הפעלה בתיק זה (ראו, גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, סומן **ת/2** וכן ראו, פרוטוקול המאסר המותנה סומן **ת/3**), בשים לב למתחם העונש שנקבע לעיל, ולנוכח הוראות סעיפים 54 ו- 56 לחוק העונשין, יוצא כי שאלות של סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם והארכת המאסר המותנה כרוכות במידה רבה זו בזו. שכן, אם בית המשפט יחליט כי אין מקום לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם, כי אז יש להשית על הנאשם עונש מאסר, שאינו יכול לדור בכפיפה אחת עם הארכת מאסר מותנה. מנגד, ככל שיימצא כי יש במקרה הנדון מקום להורות על הארכת המאסר המותנה, כי אז לא ניתן יהיה להשית על הנאשם עונש בגדרי המתחם שנקבע. בהינתן האמור, בית המשפט יפעל כדלקמן: תחילה, אבחן אם בעניינו של הנאשם מתקיימים שיקולי שיקום אשר יש בהם כדי להצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם; לאחר מכן, וככל שהתשובה לשאלה הראשונה תהא בחיוב, אבחן אם מתקיימים בעניינו אותם טעמים מיוחדים אשר יכולים להצדיק את הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו.
23. כאמור בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, מקום בו מצא בית המשפט כי הנאשם **השתקם או כי קיים סיכוי של ממש שישתקם בעתיד**, כי אז יהא הוא רשאי לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם. בהקשר זה - לא התעלמתי מעברו הפלילי של הנאשם (ראו, גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, סומן **ת/2**), הכולל רישום קודם אחד משנת 2017, בעבירה של הסעה ברכב של תושב זר השוהה בישראל שלא כדין שבוצעה בשנת 2014, בגינו הושתו על הנאשם עונשים בדמות 45 ימי מאסר בעבודות שירות; מאסר מותנה; קנס; פסילת רישיון בפועל ומותנית.
24. כן שקלתי את פרק הזמן של כשבוע בו הלה שהה בגין תיק זה במעצר וכי במשך תקופה ארוכה נוספת היה נתון תחת תנאים מגבילים. ברי כי הליך המעצר איננו בבחינת עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אולם לדידי היה בו כדי להבהיר לנאשם את חומרת מעשיו ולהרתיעו מפני ביצוע עבירות נוספות. מה גם, שניתן לתת משקל מסוים לנסיבה זו במסגרת סעיף 40יא(3) לחוק העונשין.
25. זאת ועוד, לאחר שעיינתי בתסקירי שירות המבחן, שמעתי את טיעוני הצדדים בעניין והתרשמתי באופן בלתי אמצעי מהנאשם, ובייחוד לנוכח ההליך השיקומי שאותו הוא עבר (ועודנו עובר), שוכנעתי כי הנאשם השתקם, או שלמעצר קיים סיכוי של ממש שישתקם באופן מלא בעתיד, וכי יהיה זה מוצדק להשית עליו עונש החורג לקולא ממתחם הענישה אשר נקבע בעניינו, ואנמק.
26. **בראש ובראשונה**, יצוין כי נתתי דעתי להערכת שירות המבחן לפיה, חייו של הנאשם התאפיינו לרוב ביציבות ובהתמדה במסגרות השונות וכי הלה מביע רצון להשתלב באופן תקין ויציב בתעסוקה; ניכר כי המדובר באדם המודע לגבולות החוק והרציונל העומד בבסיס שמירה על החוקים; אין המדובר באדם בעל מאפיינים עבריינים מושרשים; וניכר כי הנאשם מצליח להתבונן ולבחון התנהלותו ובחירותיו ומזהה גורמי סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק.
27. **שנית**, לא אוכל להתעלם מההליך הטיפולי-שיקומי שעבר הנאשם במסגרת שירות המבחן, ובכלל זה להשתתפותו במשך ששה חודשים בקבוצה המיועדת לעצורי בית, תוך שהגורמים הטיפוליים מסרו כי הנאשם הקפיד להגיע לכל המפגשים, ובזמן וכי ניכר כי הנאשם הינו בעל משמעת עצמית, מסור ומחויב, בעל שפה ואינטליגנציה גבוהה, ניכר כי אינו בעל דפוסים שוליים מושרשים, וכי הלה מבין את השלכות מעשיו והמחירים אותם הוא משלם בגין התנהלותו.
28. עוד ובעניין זה, נתתי דעתי לאמור בתסקירו המשלים של שירות המבחן (מיום 26.12.2019), ממנו עולה כי **לאור**

מאפייניו האישיותיים החיוביים של הנאשם, דפוסי חשיבתו החיוביים והתנהלותו התקינה בדרך כלל, ולאור שילובו החיובי בקבוצת פיקוח מעצרים במסגרת שירות המבחן, לא מצא השירות צורך לשלבו בקבוצה טיפולית נוספת במסגרתם, וכי ככל שיעלה במהלך צו המבחן אשר יושת עליו צורך, אזי השירות יבחן פעם נוספת אפשרות שילובו של הנאשם בקבוצה טיפולית. שירות המבחן הוסיף וציין, כי הנאשם הביע מוטיבציה להשתלב בטיפול וכי עד כה הוא הגיע ושתף פעולה עם כל הנדרש הימנו על ידי שירות המבחן.

29. בנוסף לאלה, הנאשם לא עצר הילוכו ונרשם בהמלצת שירות המבחן לקורס בפסיכולוגיה מטעם תכנית "אוניברסיטה בע"מ", המתקיימת באוניברסיטת בן גוריון. כעולה מתסקירו המשלים של שירות המבחן, הנאשם הגיע לכל המפגשים שהתקיימו עד כה במסגרת התכנית (4 מפגשים), תוך שהנאשם מסר כי הוא מגלה התעניינות בתכנים שעולים במפגשים; ושההכרות עם האנשים ועם הגורמים באוניברסיטה מובילה לבחינה וחשיבה חיובית באשר להתקדמותו האישית והמקצועית בעתיד.

30. **הנה כי כן, ומבלי להתעלם מחומרת העבירה, מעברו הפלילי ומהעובדה כי הנאשם ביצע את העבירה שבמוקד כתב האישום המתוקן, בעוד מאסר מותנה תלוי ועומד כנגדו, העריך שירות המבחן, כי במקרה זה יש לסייע לנאשם במאמצי השיקום ובשימור החלקים המתפקדים בהתנהלותו.**

31. כמו כן, בשלב הטיעונים לעונש הייתה לבית המשפט הזדמנות להתרשם מהנאשם בצורה בלתי אמצעית - עת בין היתר הוא לקח אחריות על מעשיו - ושוכנעתי כי הלה מכה על חטא ומביע חרטה כנה ומעמקי ליבו. כמו כן, ניכר כי ההליכים המשפטיים יצרו השפעה מרתיעה ומציבת גבולות עבורו, והובילו להתבוננות בבחירותיו ודפוסי. עוד יצוין, כי במהלך פרק הזמן המתואר, הנאשם נמנע מלשוב ולהסתבך בפלילים.

32. **שלישית**, מעצם שמירת הנאשם על יציבות תעסוקתית, ניהול אורח חיים תקין ונורמטיבי, מרצינותו, ושאפיותו להתנהל באופן תקין בתחומי חייו השונים, היעדר דפוסי עבריינות (כפי שצוין בתסקירי שירות המבחן), והיותו, הלכה למעשה, אזרח יצרני ושומר חוק כבר למעלה משנה מאז ביצע את העבירה שבגינה הוא נותן את הדין כיום - יש כדי לחזק את מסקנתי לפיה הנאשם השתקם או לחילופין כי קיים סיכוי ממשי שישתקם באופן מלא בעתיד. לצד אותו "שיקום מוסדי" שעבר, במסגרת שירות המבחן ותכנית "אוניברסיטה בע"מ" שוכנעתי, מהמוטיבציה שאותה הנאשם מביע להשתקם ולשנות מאורחות חייו והעובדה כי מזה למעלה משנה הוא אינו שב עוד לדרכיו הרעות. באלה יש כדי ללמד אודות המהפך החיובי שהנאשם עבר ועל הסיכויים הגבוהים לשיקומו (ראו והשוו, רע"פ 7683/13 **דויד פרלמן נ' מדינת ישראל**, (23.02.2014); רע"פ 1441/14 **חמיס נ' מדינת ישראל**, (09.12.2014); ועפ"ג (מחוזי באר שבע) 37682-03-13 **גרניק נ' מדינת ישראל**, (20.11.2013)).

33. כמו כן, יש לתת את הדעת לכך ששירות המבחן, שהוא כידוע הגורם האמון על בחינת התקדמותו של הנאשם בהליך הטיפול, התרשם ממכלול השיקולים והמליץ לבכר בעניינו את שיקולי השיקום.

34. כללם של דברים, מצאתי כי יש לבכר במקרה הנדון את שיקולי השיקום על פני יתר השיקולים שבענישה, ולסטות לקולא ממתחם העונש ההולם.

35. כמו כן, אף מצאתי כי המקרה של הנאשם נמנה עם אותם מקרים חריגים שבהם יהיה זה מוצדק ללכת לקראתו כברת דרך נוספת ולהורות על הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו, וזאת מהשיקולים והנימוקים אשר פורטו לעיל, ולנוכח שיקולים נוספים שיפורטו מיד.

36. כידוע, מטרתו ותכליתו של עונש המאסר המותנה היא להרתיע את הנאשם מלשוב לסורו, והכלל הוא שמי שהפר את התנאי ייתן על כך את הדין בחומרה (רע"פ 5798/00 סעיד ריזי נ' מדינת ישראל, פ"ד נה (3) 1 (2001); רע"פ 3021/14 **רוני ספיר נ' מדינת ישראל**, (13.05.2014)). יחד עם זאת, לכלל האמור קיים חריג, והכוונה לסעיף 56(א) לחוק העונשין, הקובע כי מקום בו נאשם עבר עבירה (אחת) נוספת שיש בה כדי להפעיל את עונש המאסר

המותנה, אך בית המשפט השתכנע כי קיימים טעמים להארכת התנאי וכי בנסיבות העניין לא יהיה זה מוצדק להפעילו - כי אז הוא רשאי להורות על הארכת תקופת התנאי או חידושה.

בעניין זה, אומצה בפסיקתו של בית המשפט העליון הגישה לפיה שיקול דעתו של בית המשפט בשאלת הארכת המאסר המותנה צריך להתמקד "במצבים שבהם מוצדק לתת לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים יסוד לציפייה כי כך יהיה" (רע"פ 7391/08 יוסף מחאג'נה נ' מדינת ישראל, (14.09.2009). כן ראו למשל, רע"פ 4902/14 צבאן נ' מדינת ישראל, (16.07.2014); ורע"פ 2801/14 קניבי מראד נ' מדינת ישראל, (01.05.2014)).

37. ומן הכלל אל הפרט, ההליך טיפולי- שיקומי שעבר הנאשם והתנהלותו התקינה למעלה משנה, כפי שפירטתי קודם לכן, מלמדים כי יש יסוד לציפייה, ואף מעבר לכך, שהוא לא ישוב לבצע עוד עבירות, בין אם ממין זו המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן ובין אם אחרות. דרך החיים שהנאשם דבק בה מאז שוחרר מהמעצר בתיק זה, הירתמותו לטיפול ושיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן ועם תכנית "אוניברסיטה בע"מ"-מעידים כי כעת הוא מבקש לשקם את חייו ולהשיבם למסלול נורמטיבי.

38. ויוער, כי הגם אם המסוכנות הנשקפת מהנאשם לא אוינה לחלוטין, הרי שלדידי כך יהיה לאחר שהנאשם ימשיך ויעמיק את השתתפותו במסגרת התכנית האוניברסיטאית ואת הקשר עם שירות המבחן במסגרת צו המבחן אשר יושת עליו. בשים לב לכברת הדרך שאותה עבר הנאשם, סבורתני כי הימנעות מהפעלת המאסר המותנה, וחיזוק ידיו של הנאשם בהליך השיקום, תשרת לא רק את טובתו האישית של הנאשם, כי אם את האינטרס הציבורי כולו (ראו בעניין זה דבריה של כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 8092/04 ישראל חביב נ' מדינת ישראל, (10.09.2006)).

39. בטרם חתימת גזר הדין, אציין כי בכל מקרה מלאכת גזירת הדין איננה מלאכה קלה כל עיקר. אולם בתיק זה - כאשר מצד אחד, ניצבים מעשיו של הנאשם, שאין להקל ראש בחומרם, מעשים שברגיל ראויים לענישה מחמירה; ומצד שני, ניצבות נסיבותיו הייחודיות של הנאשם - נדמה כי מלאכה זו הפכה לקשה עוד יותר, ואף אודה ולא אבוש כי לתוצאה הסופית הגעתי לא בלי התלבטות והתחבטות. בית המשפט אינו מקל ראש כל עיקר בחומרת מעשיו של הנאשם, ואולם, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים שפורטו בגזר דין, מצאתי כי באיזון הראוי בין עוצמתו של השיקום לבין יתר שיקולי הענישה, ובמצבור הנסיבות שבתיק זה, ובייחוד בשים לב להליך השיקום שאותו עבר ועודנו עובר הנאשם; ליציבותו התעסוקתית; לנסיבות חייו של הנאשם ובכלל זה לגילו הצעיר באפן יחסי; וליתר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - ניתן בזו הפעם להשית עליו ענישה הסוטה לקולא מהמתחם אשר נקבע על ידי. לצד האמור, מצאתי להדגיש בפניו של הנאשם כי הליך השיקום נועד בראש ובראשונה לשרת את טובתו שלו, וכי ככל שלא יתמיד בהליך, וחלילה ישוב לסורו, הרי שטוב שידע כי לא יזכה להתחשבות נוספת מצדו של בית המשפט ומן הראוי שידיעה זו תרחף מעל ראשו כל העת.

40. עוד יצוין, כי לא התעלמתי מהמלצתו העונשית של שירות המבחן אולם כידוע, המלצתו של שירות המבחן, כשמה כן היא - המלצה בלבד, וברי כי בית המשפט, האמון על שקילת אינטרסים רחבים מאלה ששוקל השירות, איננו מחויב לה. בנסיבות אלו, ובאיזון בין מכלול השיקולים, והגם שיהיה בשיקול השיקום כדי להביא לסטייה לקולא ממתחם העונש ההולם, לדידי לא ניתן להסתפק במקרה הנדון בהיקף השל"צ המומלץ על ידי שירות המבחן. משכך, ועל מנת שחומרת מעשיו של הנאשם תמצא ביטויה בענישה שתושת עליו, מצאתי לגזור עליו **צו של"צ בהיקף נרחב מזה שהומלץ על ידי שירות המבחן** ופיצוי כספי למתלונן.

41. **לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. צו של"צ בהיקף של 300 שעות.

עמוד 7

בהתאם לאמור בתסקיר שירות המבחן מיום 26.12.2019, שירות המבחן מתבקש לגבש עבור הנאשם תכנית של"צ ולהגישה לבית המשפט תוך 45 יום. לאחר קבלת התכנית, אפשרה ללא צורך בקיום דיון נוסף.

ב. צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה מהיום.

הובהרה לנאשם חשיבות עמידתו בתנאי צו השל"צ וצו המבחן וההשלכות שעלולות להיות לאי שיתוף פעולה עם שירות המבחן בפן הזה.

העתק ההחלטה יישלח לשירות המבחן.

ג. מורה על חידוש המאסר המותנה בן ה-4 חודשים אשר הושת על הנאשם ביום 16.07.2017, בת"פ 50058-06-15 (בית משפט השלום בבאר שבע) למשך שנתיים נוספות מהיום.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות על סך 10,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה בה הורשע למשך שנה מהיום. לא תיחתם ההתחייבות, בתוך 7 ימים, ייאסר הנאשם למשך 10 ימים.

ה. קנס כספי בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כשהראשון שבהם בתוך 30 יום מהיום.

ו. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וזאת למשך 3 חודשים. הפסילה תחל ביום 30.1.2020 ועל הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט במועד זה עד לשעה 11.30.

ז. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, וזאת על תנאי שלא יעבור כל עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952 במשך שנתיים מהיום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ג טבת תש"פ, 20 ינואר 2020, במעמד הצדדים.

החלטה

רשמתי בפניי את התחייבות הנאשם להימנע מביצוע העבירה כמפורט בגזר הדין.

ניתנה והודעה היום כ"ג טבת תש"פ, 20/01/2020 במעמד הנוכחים.

נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיאה